Dosarul nr. 3-801/2023;
2-23046032-12-3-28032023;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
În componența:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea avocatului reclamantului Barașianț Mariana
reprezentantului pârâtului Țurac Iurie

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Burduja Gheorghe împotriva I.P. „Cadastru Bunurilor Imobile" și Agenția Relații Funciare și Cadastru privind obligarea evaluării individuale a bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

La 28.03.2023 reclamantul Burduja Gheorghe s-a adresat în Judecătoria Chișinău o acțiune de contencios administrativ către I.P. „Cadastru Bunurilor Imobile" și Agenția Relații Funciare și Cadastru privind obligarea evaluării individuale a bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat (în esență) că, anterior a avut mai multe litigii cu autoritatea din motiv că nu era de acord cu evaluarea bunurilor sale imobile pe care le apreciază ca fiind exagerat de mari.

La 24.11.2020 în adresa pârâtului a fost depusă o cerere privind reevaluarea bunurilor imobile în conformitate cu prevederile legale. Prin răspunsul nr. 01/B-836/20 din 24.12.2020 Pârâtul CBI a invocat că careva încălcări nu au fost depistate, iar reevaluarea masivă în scopul ajustării va avea loc în anii 2021 -2023. Ulterior, Pârâtul CBI a reiterat aceiași poziție și în alte răspunsuri. Prin scrisoare nr. 36/01-09/377 din 07.06.2021 Reclamantul a fost informat de pârâtul ARFC despre faptul că evaluarea/ reevaluarea bunurilor imobile este competența Pârâtului CBI.

Prin scrisorile nr. 36/01-06/536 din 12.08.2021 și nr. 36/01-09/579 din 07.09.2021 pârâtul ARFC a stabilit totuși necesitatea ieșirii la fața locului pentru verificarea corectitudinii datelor inițiale pentru evaluarea bunului imobil în scopul impozitării.

Astfel, prin procesul -verbal de constatare la fața locului din 15.09.2021 prin care s-a constatat cele afirmate de reclamant: existența pilonului electricitate cu capacitatea de 35 KVA

în mijlocul terenului, riscul alunecărilor de teren, precum și s-a menționat lipsa de acord a Reclamantului cu alegerea bunurilor imobile comparabile. Însă, membrii acestei comisiei au refuzat să se deplaseze spre bunurile imobile respective și constatările nu rezultat în concluzii clare și exacte.

Ulterior a urmat corespondența între părțile, însă fără a fi determinate careva soluții pe fond.

Totodată, conform dosarului de inventariere tehnică, eliberat Reclamantului Burduja Gheorghe la 22.06.2022, suprafața pe perimetru a căsuței de vacanța constituie 112.2 m.p., inclusiv etajul 1-62.1 m.p. și mansarda - 50.1 m.p.

Astfel, consideră că evaluarea actuală nu corespunde cerințelor legale și este exagerată, or nu este logică situația în care valoarea bunurilor imobile în scopul impozitării este mai mare decât valoarea de piața.

Conform Regulamentului privind reevaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării, anexa 2 la HG 827/2020 prevede: 2. Reevaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării reprezintă procesul de recalculare a valorilor estimate în scopul impozitării, ținând cont de nivelul de dezvoltare a pieței bunurilor imobile, de prețurile de piață la data reevaluării și de modificarea factorilor valorici ce influențează valoarea estimată a bunurilor imobile. ... 6. Lucrările de reevaluare generală și reevaluare curentă se execută de către organele cadastrale: Cadastru Bunurilor Imobile cu structurile sale teritoriale (oficiile cadastrale teritoriale amplasate în centrele raionale, în municipii și în orașele Ceadîr-Lunga și Vulcănești (în continuare - *oficii cadastrale teritoriale)),* în baza contractelor încheiate cu Agenția Relații Funciare și Cadastru și a tarifelor aprobate de Guvern.

Totodată, Regulamentul privind evaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării, anexa 1 la HG 827/2020 prevede: 2. In cazul în care obiecte ale evaluării sunt bunurile imobiliare unice sau specifice, se vor aplica procedurile de evaluare individuală, stabilite în baza Regulamentului provizoriu cu privire la evaluarea bunurilor imobile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.958/2003.

Atrag atenția instanței de judecată asupra faptului că în mijlocul terenului respectiv este amplasat pilonul de 35 KVA, ceea ce constituie temei de declarare bunului imobil atipic și care poate fi supus evaluării individuale, argumentul care de asemenea a fost lăsat fără examinare de pârâți.

Astfel, inclusiv în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului cu privire la evaluarea și reevaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării nr. 827/2020, considerăm că în speța urmează a fi efectuată evaluarea individuală bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****.01, amplasate în mun. Chișinău or. Vadul lui Vodă I.P. Acvatic, inclusiv reieșind din suprafața reală a acestor bunuri.

De asemenea, art. 279 Codului Fiscal prevede: (1) Evaluarea bunurilor imobiliare se efectuează de către organele cadastrale teritoriale în baza unei metodologii unice pentru toate tipurile de bunuri imobiliare în modul și în termenele stabilite de legislație. (2) Evaluarea bunurilor imobiliare se efectuează pe calea evaluării în masă - în cazul obiectelor-tip ce

constituie bunuri imobiliare și pe calea evaluării individuale - în cazul obiectelor specifice (netipice). (3) Metoda evaluării individuale a bunurilor imobiliare poate fi aplicată și în baza deciziei instanței judecătorești. (4) La evaluarea bunurilor imobiliare, în dependență de destinația acestora, se aplică următoarele metode de determinare a valorii de piață: a) metoda analizei comparative a vânzărilor; b) metoda veniturilor; c) metoda cheltuielilor. (5) Reevaluarea bunurilor imobiliare se efectuează de către organele cadastrale teritoriale o dată la 3 ani în modul stabilit de Guvern. (6) Finanțarea lucrărilor de evaluare a bunurilor imobiliare se efectuează de la bugetul de stat, bugetul local și alte surse conform legislației. (7) Autoritatea administrației publice locale poate iniția procesul de evaluare sau reevaluare a bunurilor imobiliare din unitatea administrativ-teritorială respectivă, inclusiv colectarea datelor inițiale privind bunurile imobiliare, cu transmiterea ulterioară a datelor respective organelor cadastrale teritoriale pentru evaluarea în modul stabilit de legislația în vigoare. în aceste cazuri, finanțarea lucrărilor de evaluare și reevaluare a bunurilor imobiliare se va efectua din bugetul local. (8) Ministerul Finanțelor este responsabil de elaborarea politicii statului în domeniul evaluării și reevaluării bunurilor imobiliare.

Reclamantul a menționat că în cazul în care CBI va considera necesar, în baza unui contract de prestări servicii, reclamantul este dispus să suporte cheltuieli pentru efectuarea evaluării de către evaluator/ întreprindere de evaluare certificată, cu condiția stabilirii faptului că această evaluare va fi recunoscută ca evaluare individuală efectuată în scopul impozitării.

Art. 189 Codului administrativ prevede: (1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Art. 278 Codului Fiscal prevede: (1) Obiecte ale impunerii sînt bunurile imobiliare, inclusiv terenurile din intravilan sau din extravilan, clădirile, construcțiile, casele de locuit individuale, apartamentele și alte încăperi izolate, inclusiv bunurile imobiliare aflate la o etapă de finisare a construcției de 50% și mai mult, rămase nefinisate timp de 3 ani după începutul lucrărilor de construcție. Gradul de finalizare a construcției în scopul impozitării se determină de către experții tehnici în construcții sau de către agenții economici cu activități în domeniul expertizei tehnice, sau de către autoritatea administrației publice locale, în baza metodei stabilite de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul construcțiilor. (2) Baza impozabilă a bunurilor imobiliare constituie valoarea estimată a acestor bunuri.

Astfel, în esența, prin refuzul Pârâților de a efectua evaluarea bunurilor imobile corectă se încalcă dreptul reclamantului la proprietate, exprimat prin calculul unui impozit majorat, reieșind din evaluarea necorespunzătoare a bunurilor imobile în cauză.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii și,

Obligarea pârâților I.P. Cadastru Bunurilor Imobile și Agenția Relații Funciare și Cadastru a Republicii Moldova să realizeze acțiunea de evaluarea individuală bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****.01, amplasate în mun. Chișinău or. Vadul lui Vodă Î.P. Acvatic, proprietate reclamantului Burduja Gheorghe cu încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

Poziția participanților la proces.

În ședință judiciară ***reclamantul Burduja Gheorghe*** și ***avocatul Barașianț Mariana*** acțiunea au susținut-o integral pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia.

Reprezentantul pârâtului CBI - Țurac Iurie fiind prezent în ședință judiciară a solicitat respingerea acțiunii ca nefondate din motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Reprezentantul Agenției Relații Funciare și Cadastru fiind legal citat în ședință de judecată nu s-a prezentat, instanța considerând posibil examinarea cauzei în lipsa ultimului.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, cercetând materialele dosarului, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este **admisibilă**, însă urmează a fi **respinsă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitate acțiunii.

Conform prevederilor art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit dispozițiilor normative de la art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.

Alineatul (2) al art. 207 Cod administrativ, stabilește faptul că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între părți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul solicită obligarea pârâților I.P. Cadastru Bunurilor Imobile și Agenția Relații Funciare și Cadastru a Republicii Moldova să realizeze acțiunea de evaluarea individuală bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****.01.

Astfel reclamantul a formulat o acțiune în realizare.

În conformitate cu prevederile de la art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a), b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: *acte defavorabile* – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; *acte favorabile* – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Instanța de judecată notează că în prezenta speță, obiectul examinării îl constituie refuzul autorității la evaluarea individuală a bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****.01, care reprezintă acte administrative individuale defavorabile din motiv că reclamantul consideră că acestea sunt evaluate la un preț exagerat.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în sensul art. 191 alin. (1), 196 alin. (1) Cod administrativ, îi revine Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale numite.

În continuare, instanța remarcă și reglementările de la art. 208 alin. (1) și (4) Cod administrativ, în conformitate cu care până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. O acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni.

În atare condiții, art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, relevă că acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Din materialele dosarului rezultă că, de-a lungul timpului de către reclamant au fost depuse mai multe cererii privind evaluarea individuală a bunului său imobil, ultima fiind la 21.12.2022 care a fost respinsă prin răspunsul nr. 11-05/9995/2023 din 19.01.2023, la dosar nefiind anexată dovada recepționării răspunsului de către pârât, iar cererea de chemare în judecată fiind înregistrată în instanță la 28.03.2023, astfel acțiunea este depusă cu respectarea condițiilor de formă fiind admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei

În conformitate cu prevederile art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Totodată, norma de la art. 206 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, stabilește faptul că o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare).

Conform prevederilor de la art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II).* Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

Stare de fapt denotă că, reclamantul Burduja Gheorghe este proprietarul bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și *****.01, lot pomicol și căsuță de vacanță situate în or. Vadul lui Vodă, ÎP „Acvatic" (f.d. 22 dosar administrativ).

În conformitate cu art. 279 alin. (1) și (2) din Codului Fiscal, evaluarea bunurilor imobiliare se efectuează de către organele cadastrale teritoriale **în baza unei metodologii unice** pentru toate tipurile de bunuri imobiliare în modul şi în termenele stabilite de legislaţie. (2) Evaluarea bunurilor imobiliare se efectuează pe calea evaluării în masă – în cazul obiectelor-tip ce constituie bunuri imobiliare şi pe calea evaluării individuale – în cazul obiectelor specifice (netipice).

Metodologia de evaluare a bunurilor imobile în scopul impozitării este reglementată prin

Hotărârea Guvernului nr. 827 din 18.11.2020, în vigoare din 27.11.2020, pct. 27 prevede că, **modelele de evaluare sunt aprobate** de Agenţia Geodezie, Cartografie și Cadastru şi pot fi actualizate doar în cadrul unei reevaluări a tuturor bunurilor imobile de un anumit tip, iar Pct. 21 al anexei 1 al HG nr. 827/18.11.2020 modele de evaluare separate sunt elaborate **pentru fiecare tip** şi subtip **de bunuri imobile**.

Prin Ordinul ARFC nr. 200 din 13 decembrie 2007 a fost aprobată Metodologia evaluării bunurilor imobile din categoria dată - *„loturile pomicole cu/fără căsuțe sezoniere*", așa cum sunt și imobilele reclamantului nr. ***** și *****.01 fiind stabilite formulele de calcul a valorilor (f.d 95-100).

Conform datelor din Ordinul nr. 200/2007 pentru întovărășirile pomicole din zona Vadul lui Vodă 1 m.p. de teren constituie 68,15 lei, iar 1 m.p de construcție - 6195,70 lei (f.d. 99).

Înmulțind suprafața terenului reclamantului de 1140 metri cu valoarea de referință de 68,15 lei si coeficienții din formulă (drum de acces- 1,05, prezența șurei- 1,10, prezența garajului -1,07 etc.) obținem valoarea terenului pomicol ***** de 94 478 lei **(f.d. 97).**

Apoi înmulțind suprafața imobilului/vilei înregistrată la cadastru de 149,1 m.p. cu coeficientul de 6195,70 lei și coeficienții din formulă (drum de acces- 1,05, prezența șurei- 1,10, prezența garajului -1,07 etc.) obținem valoarea căsuței de vacanță nr. *****.01 de 1 139 878 lei **(f.d. 97 verso).**

Reclamantul și-a exprimat dezacordul cu valoarea stabilită a imobilelor sale considerând că aceasta este prea mare, anterior a mai existat un litigiu între aceleași părți, iar prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 18.05.2016 menținută prin Încheierea Curții Supreme de Justiție RM 19.10.2016, **a fost respinsă acțiunea** reclamantului Burduja Gheorghe către ARFC și OCT cu privire la obligarea evaluării cantitative a bunurilor imobile și anularea răspunsurilor prin care valoarea imobilelor au fost stabilită de 94 478 lei (terenul) și 1 139 878 lei (construcția) valori care sunt actuale și până în prezent (f.d. 33-44 dosar administrativ).

Conform art. 123 alin. (2) CPC RM *(care se aplică şi contenciosului administrativ în temeiul art. 195 CA)*, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată **sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza** şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Ulterior la multiplele cereri ale reclamantului care insista că imobilul său ar fi specific/atipic *(aparent din cauza existenței pe el a unui pilon de electricitate)* care-i scade în opina sa prețul, la 15.09.2021 reprezentanții pârâtului au ieșit la fața locului și au stabilit că coeficienții din formulă *(drum de acces, pantă, apă, canalizare, încălzirea cu sobă etc).* au fost calculați corect (f.d. 42), iar pilonul de electricitate invocat **nu poate fi inclus/atribuit la nici un coeficient** din formulă ca să se reflecteze în valoarea imobilului (f.d. 96).

Instanța atestă că, pentru a fi admisă acțiunea, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să

indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Conform art. 93 alin. (1) Cod Administrativ RM **fiecare participant probează faptele** pe care își întemeiază pretenția. Deși invocă că atât terenul, cât și construcția au o valoare mult mai mică decât cea calculată de cadastru în scopul impozitării, reclamantul **nu a prezentat nici o probă** care să susțină concluzia în cauză *(ex: raport de expertiză, raport întocmit de un evaluator imobiliar acreditat etc.),* instanța apreciind acest alegații ca fiind declarative. Totodată instanța reiterează că este notorie circumstanța că ultimii 2-3 ani prețurile la toate imobilele din Republica Moldova au crescut foarte mult.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de admitere a acțiunii, evaluarea efectuată de pârât fiind conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent. Sintetizând cele spuse, instanța va respinge ca nefondată cerința reclamantului privind impunerea la acțiune, iar pe cale de consecința va respinge și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată ca fiind o pretenție accesorie.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În conformitate cu prevederile art. 224-229 Cod administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemarea în judecată depusă de către Burduja Gheorghe către I.P. „Cadastru Bunurilor Imobile” și Agenția Relații Funciare și Cadastru privind obligarea evaluării individuale a bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și nr. *****.01 și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge integral ca fiind nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Președintele ședinței, Negurița Veaceslav
Judecător